

Uchwała nr 175
Rady Działalności Pożytku Publicznego
z dnia 19 marca 2026 roku
w sprawie projektu „Strategii Integracyjnej Polski na lata 2026–2035”
przygotowywanego przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338) oraz § 10 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego z dnia 24 października 2018 r. w sprawie Rady Działalności Pożytku Publicznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2052), uchwala się stanowisko Rady Działalności Pożytku Publicznego w sprawie projektu „Strategii Integracyjnej Polski na lata 2026–2035” przygotowywanego przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

§1

Rada Działalności Pożytku Publicznego (RDPP) po zapoznaniu się z projektem „Strategii Integracyjnej Polski na lata 2026–2035” z uznaniem przyjmuje fakt rozpoczęcia prac nad „Strategią Integracyjną Polski na lata 2026–2035” oraz przedstawienia projektu dokumentu na etapie umożliwiającym zgłaszanie uwag i rekomendacji przez zainteresowane środowiska. W ocenie Rady stanowi to krok w kierunku bardziej otwartego i partycypacyjnego kształtowania polityk publicznych w obszarze migracji i integracji.

RDPP podkreśla, że przedstawienie projektu strategii na etapie prekonsultacji umożliwia rzeczywisty dialog z interesariuszami oraz wskazanie obszarów wymagających uzupełnienia lub doprecyzowania. Umożliwia to rzeczywisty dialog z interesariuszami oraz zwiększa szanse na wypracowanie rozwiązań odpowiadających na realne potrzeby społeczne i gospodarcze.

Przyjęcie Strategii jest kluczowe dla utrzymania wzrostu gospodarczego i spójności społecznej. Dokument trafnie diagnozuje wyzwania związane ze starzeniem się społeczeństwa – prognozowany spadek liczby mieszkańców o 4–5 milionów do 2050 roku sprawia, że odpowiedzialnie zarządzana integracja cudzoziemców staje się niezbędnym czynnikiem stabilizacji rynku pracy oraz systemów emerytalnego i ochrony

zdrowia. Strategia słusznie postrzega integrację jako proces dwustronny, wymagający wysiłku zarówno od cudzoziemców, jak i od społeczeństwa przyjmującego.

W ocenie RDPP obecna wersja dokumentu wymaga dalszych prac zarówno w części diagnostycznej, doprecyzowania grup migrantów, pojęć użytych w dokumencie, celów integracji oraz urealnienia założeń finansowych i harmonogramu wdrożenia. Poniżej przedstawiamy poszczególne rekomendacje zmian w Strategii.

§2

Charakter procesu integracji

RDPP docenia fakt, że w projekcie Strategii integracja jest rozumiana jako proces dwustronny, obejmujący zarówno działania podejmowane przez migrantów, jak i przez społeczeństwo przyjmujące. Tym niemniej Strategia integracji jest postrzegana jako proces integracji migrantów „do”, a nie „ze” społeczeństwem przyjmującym, ponieważ więcej uwagi i wymogów stawia przed migrantami, ale powinna również w większym stopniu uwzględniać działania adresowane do społeczeństwa przyjmującego, w tym działania edukacyjne, przeciwdziałanie dezinformacji oraz rozwijanie kompetencji międzykulturowych.

RDPP wskazuje, że doświadczenia historyczne Polski pokazują, iż różnorodność kulturowa była istotnym elementem rozwoju społecznego i gospodarczego kraju. W związku z tym, Strategia powinna podkreślać pozytywny potencjał różnorodności.

W duchu integracji jako procesu dwustronnego Strategia powinna uwzględnić działania wspierające możliwość zachowania i rozwijania tożsamości kulturowej migrantów, w tym ich inicjatywy społeczne, kulturalne, edukacyjne oraz organizacje reprezentujące migrantów. Różnorodność kulturowa migrantów, którzy mieszkają w Polsce, powinna być traktowana w kategoriach wzbogacania kultury kraju, a wspieranie ich tożsamości jako ważne działanie integracyjne.

Rada zwraca uwagę na potrzebę stworzenia słownika pojęć dla Strategii. W dokumencie używane są terminy „migrant”, „cudzoziemiec”, „obywatel” „cudzoziemiec ekonomiczny” itd., ale dla przejrzystości dokumentu oraz uwpólniania pojęć ważne jest określenie, jak autorzy dokumentu rozumieją te pojęcia. Również warto podać definicje pojęć „gettoizacja”, „marginalizacja”, „radykalizacja”, „polska kultura”, „polska tożsamość narodowa”.

RDPP podkreśla potrzebę określenia kryteriów, według których migranci w Polsce będą uważani za zintegrowanych. Ponieważ brakuje definicji zintegrowanego migranta, stąd mglistość końcowego celu i brak jasności co do tego, jak mierzyć postępy w integracji.

§3

Udział różnych środowisk w procesie integracji

Rada Działalności Pożytku Publicznego podkreśla potrzebę zapewnienia realnego udziału migrantów i uchodźców w procesie konsultacji oraz w kształtowaniu polityk integracyjnych zarówno na etapie prekonsultacji, jak i na etapie konsultacji ustawowych. Rekomendujemy włączenie organizacji diasporowych w proces konsultacji.

W procesie tworzenia i realizacji Strategii integracyjnej powinny uczestniczyć m.in. organizacje społeczne, samorządy, środowiska pracodawców oraz inne podmioty zaangażowane w działania integracyjne. W ocenie RDPP organizacje reprezentujące migrantów i uchodźców powinny zostać wyraźniej wskazane jako partnerzy instytucji publicznych w realizacji Strategii integracyjnej.

Konsultacje Strategii powinny objąć jak najszersze środowiska, co pozwoli przeciwdziałać instrumentalnemu politycznemu wykorzystaniu kwestii integracji migrantów.

§4

Uwagi dotyczące diagnozy

RDPP wskazuje na niepełność danych i brak części dostępnych źródeł- choć w bibliografii wymieniane są raporty organizacji międzynarodowych (np. OECD, UNHCR, IOM), sama treść diagnozy opiera się głównie na danych ZUS i GUS, pomijając pogłębione analizy tych instytucji, dotyczące barier integracyjnych i całościowego spojrzenia na tę kwestię. Szczególnie budzący niepokój jest brak ujęcia w diagnozie problemów tradycyjnie rozumianej integracji społecznej takich, jak kwestie bezdomności, niepełnosprawności czy grup szczególnie wrażliwych, co jest istotne ze względu na większe wyzwania dotyczące ich integracji, a jednocześnie duże zainteresowanie społeczne tym tematem.

Rada zauważa brak uwzględnienia dzieci i młodzieży- diagnoza koncentruje się na cudzoziemcach jako sile roboczej lub studentach, pomijając statystyczny opis i specyficzne potrzeby dzieci w wieku szkolnym oraz ich sytuację w systemie oświaty (np. kwestie bullyingu czy dostępności do poradni psychologiczno-pedagogicznych). Już obecnie w systemie edukacji mamy ponad 350 tys. osób, przy czym tylko niecałe 200 tys. to dzieci uchodzące z Ukrainy (za: Uczniowie-cudzoziemcy w polskich szkołach w roku szkolnym 2024/2025.)

RDPP podkreśla pominięcie grup szczególnie wrażliwych- w części diagnostycznej brakuje opisu sytuacji osób z niepełnosprawnościami, seniorów oraz osób przebywających w ośrodkach detencji. W szczególności jest to istotne ze względu na realia. Te osoby już obecnie są w Polsce, a ich liczba będzie wzrastać np. seniorzy z Ukrainy czy osoby, które mają zezwolenie na pobyt, ale straciły pracę, są w kryzysie bezdomności. Istnieje potrzeba podjęcia trudnej rozmowy i zastanowienia się, czy dla osób, które kilkanaście lat mieszkają w Polsce, jeśli utracą pracę, to czy mamy jako państwo do zaproponowania im rozwiązania integracyjne.

§5

Uwzględnienie różnych grup migrantów

RDPP widzi potrzebę przeformułowania i doprecyzowania diagnozy oraz grup migrantów, których będzie dotyczyć Strategia. Zalecamy zmianę terminu „typologia” na noszące mniej negatywne konotacje, na przykład „grupy migrantów”.

W Strategii podano uproszczony opis grup, ponieważ dzieli cudzoziemców na bardzo szerokie kategorie (praca, ochrona, studia, reemigracja), nie oferując opisu niektórych istotnych grup np. kwestii osób, które mają prawo przebywania na podstawie łączenia rodzin.

Rozdzielenie potrzeb różnych grup migrantów.

W Strategii łączy się w jednej kategorii osoby objęte ochroną międzynarodową i czasową. Grupy te mają krańcowo różne statusy prawne, perspektywy pobytowe i potrzeby (np. specyfika uchodźców z Ukrainy vs. osoby z ubiegające o ochronę międzynarodową lub pod ochroną międzynarodową).

W Strategii warto rozszerzyć pojęcie edukacji i wyjść poza mobilność akademicką- typologia studentów zagranicznych nie wyczerpuje tematu edukacji. Należy uwzględnić

dzieci i młodzież w szkołach publicznych oraz słuchaczy szkół policealnych, które obecnie są pomijane, mimo że stanowią istotny kanał edukacyjny.

Rada wskazuje na potrzebę uwzględnienia w Strategii integracyjnej migrantów należących do grup szczególnie wrażliwych oraz narażonych na wykluczenie.

Strategia powinna uwzględniać szczególne potrzeby osób dotkniętych doświadczeniem wojny, przemocy lub przymusowej migracji, w tym potrzebę wsparcia psychologicznego i terapeutycznego.

§6

Społeczeństwo przyjmujące

RDPP odnotowała pomijanie społeczeństwa przyjmującego jako aktywnego podmiotu procesu integracji, skupiając się niemal wyłącznie na cudzoziemcach. RDPP rekomenduje poświęcenie większej uwagi na rozwój współpracy ze społeczeństwem przyjmującym w procesie integracji.

Rada rekomenduje włączyć następujące działania:

1) Przeciwdziałanie dezinformacji: Konieczne są systemowe działania informacyjne oparte na faktach, aby budować akceptację społeczną i przeciwdziałać polaryzacji.

2) Działania na rzecz wiedzy i akceptacji: Promowanie rzetelnego obrazu cudzoziemców oraz edukacja międzykulturowa skierowana do Polaków.

3) Szkolenia dla administracji i instytucji działających na rzecz cudzoziemców: Urzędnicy i pracownicy instytucji publicznych muszą zostać przygotowani do pracy w środowisku wielokulturowym.

4) Potrzeba uwzględnienia roli pracodawców w procesie integracji.

§7

Wyzwania przyszłości i kontekst globalny

RDPP wskazuje na potrzebę uwzględnienia w strategii szerszego kontekstu globalnych procesów migracyjnych, w tym konfliktów zbrojnych, zmian klimatycznych oraz innych zjawisk mogących prowadzić do zwiększonych ruchów migracyjnych.

W Strategii warto uwzględnić scenariusze reagowania na sytuacje nagłych kryzysów migracyjnych, związanych z konfliktami globalnymi oraz uwzględniać scenariusze

migracyjne po zakończeniu wojny w Ukrainie i zmianach związanych z przyjazdem do Polski weteranów lub wyjazdu części ukraińskich uchodźców.

Rada podkreśla potrzebę prowadzenia dialogu społecznego dotyczącego wyzwań migracyjnych oraz budowania społecznej gotowości do reagowania na tego typu sytuacje.

§8

Rola samorządów i społeczności lokalnych

RDPP podkreśla, że integracja migrantów w dużej mierze dokonuje się na poziomie lokalnym, co również podkreśla Strategia. Oznacza to, że w ocenie Rady polityka integracyjna powinna być realizowana zgodnie z zasadą pomocniczości, umożliwiając społecznościom lokalnym i samorządom wypracowywanie rozwiązań dostosowanych do ich specyfiki.

Rada podkreśla, że różne regiony Polski mogą mieć odmienne potrzeby i możliwości w zakresie przyjmowania oraz integracji migrantów, dlatego strategia powinna uwzględniać możliwość stosowania zróżnicowanych rozwiązań.

§9

Harmonogram i finansowanie realizacji Strategii Integracyjnej

Rada Działalności Pożytku Publicznego wskazuje na potrzebę stworzenia stabilnego systemu finansowania polityki integracyjnej, obejmującego zarówno poziom centralny, jak i samorządowy. W Strategii powinno zostać jasno określone wykorzystanie środków europejskich przeznaczonych na działania w obszarze migracji i integracji.

Rada podkreśla znaczenie włączenia organizacji społecznych w realizację działań integracyjnych oraz zapewnienia im możliwości korzystania z odpowiednich instrumentów finansowania.

RDPP wskazuje na konieczność urealnienia ram czasowych i finansowych strategii.

1) Niedopasowanie źródeł finansowania: Zakładanie pełnej dostępności środków z funduszy takich, jak FAMI czy EFS w okresie do końca 2028 roku jest oceniane jako mało realistyczne – w obecnej perspektywie nie ma już w praktyce zaplanowanych konkursów z tych funduszy w tym obszarze. Jednocześnie nowa perspektywa środków unijnych będzie dostępna od 2028/2029 roku.

Brak jest gwarancji finansowania działań „miękkich” oraz specjalistycznego wsparcia dla grup wrażliwych (np. asystentów międzykulturowych poza szkołami) – w naszym odczuciu Strategia przewiduje, że środki te zostaną zapewnione przez samorządy, co bez zapewnienia odpowiednich zapisów ustawowych może spowodować, że przynajmniej część samorządów nie przeznaczy na to odpowiednich środków.

2) Przesunięcie etapów wdrożenia: Ze względu na braki diagnostyczne oraz konieczność przebudowania systemów wsparcia (np. reforma IPI, tworzenie KBI), niezbędne jest przesunięcie rozpoczęcia poszczególnych etapów (pilotażowego, wdrożeniowego i stabilizacji) o jeden rok. Pozwoli to na lepsze przygotowanie struktur administracyjnych i rzetelne zaplanowanie budżetu krajowego jako uzupełnienia dla niepewnych środków unijnych. Rzeczy przewidziane w Strategii na rok 2026 do realizacji ze względu na czas procedowania tego typu projektów wydają się mało prawdopodobne.

3) Uwzględnienie w harmonogramie wszystkich form działań przewidzianych w części trzeciej strategii.

§10

Uwagi do wybranych obszarów polityki publicznej

Rada zauważa potrzebę uwzględnienia dodatkowych obszarów w Strategii integracyjnych, między innymi mieszkalnictwa czy dostępu do praw politycznych dla cudzoziemców mieszkających w Polsce.

Edukacja

Strategia powinna w większym stopniu uwzględniać wyzwania związane z edukacją dzieci i młodzieży z doświadczeniem migracji, w tym ich wsparciem psychologicznym, językowym oraz integracyjnym.

Rynek pracy i przedsiębiorczość

RDPP wskazuje na potrzebę włączenia do Strategii - strategii dostępu do rynku pracy oraz wykorzystania potencjału migrantów, zwłaszcza tych pracujących poniżej swoich kwalifikacji. Potrzebna też jest diagnoza barier na rynku pracy oraz wskazanie kluczowych podmiotów na rynku pracy oraz ich roli.

Rada podkreśla potrzebę wskazania zasad i perspektyw dostępu do rynku pracy oraz do zakładania jednoosobowej działalności gospodarczej dla cudzoziemców. Doświadczenie obywateli Ukrainy, którzy otrzymali dostęp do możliwości zakładania JDG, wskazują na pozytywną tendencję i warto uwzględnić to doświadczenie i umożliwić wszystkim grupom cudzoziemców zakładanie JDG już na początkowym etapie pobytu w Polsce.

Warto szerzej ująć rolę pracodawców społeczeństwa przyjmującego w procesie integracji, uwzględnić ich potrzeby w dostępie do informacji o legalizacji pracy cudzoziemców, możliwościach pozyskania środków na organizację kursów językowych itd.

Istotną kwestią związaną z edukacją oraz rynkiem pracy jest nostryfikacja dyplomów oraz uznanie kwalifikacji migrantów. Obecnie ten proces jest skomplikowany, rozproszony, kosztowny i brakuje systemowego i przejrzystego systemu nostryfikacji, co też powoduje, że wielu migrantów rezygnuje z niego i pracuje poniżej kwalifikacji. Strategia integracyjna powinna zawierać wizję działań w tym zakresie, żeby umożliwić systematyzację, transparentność procedur i terminów, żeby wykorzystać potencjał obecności migrantów w Polsce.

Znajomość języka polskiego

W ocenie Rady konieczne jest dopracowanie systemu certyfikowania znajomości języka polskiego oraz zapewnienie realnego dostępu do egzaminów certyfikacyjnych.

Zdrowie i dostęp do opieki zdrowotnej

Rada wskazuje na potrzebę zapewnienia rozwiązań umożliwiających dostęp do opieki zdrowotnej osobom znajdującym się w trudnej sytuacji społecznej lub prawnej.

Edukacja obywatelska i partycypacja obywatelska

Strategia podkreśla wspieranie zaangażowania cudzoziemców w życie lokalnej społeczności oraz zachęcania do członkostwa w organizacjach pozarządowych oraz do zaangażowania wolontariackiego. Ważne jest też, aby uwzględnić organizacje diasporowe jako ważny łącznik pomiędzy społecznościami migranckimi oraz społeczeństwem przyjmującym i angażować je w działania integracyjne.

§11

Uwagi szczegółowe do niektórych z pozycji:

Ad 2.1 Określa integrację jako proces długi, jednak nie precyzuje, co jest punktem końcowym procesu integracji, czyli warto wskazać, kiedy danego migranta należy uznać za zintegrowanego.

Ad. 2.2 Słusznie opisano zasadę niedyskryminacji, jednak warto również uwzględnić przeciwdziałanie dyskryminacji w dostępie do usług prywatnych.

Ad 2.3. Potrzebne jest doprecyzowanie kwestii Cyfrowych Centrów Kontakt. Powstaje pytanie, czy nie warto działać w kierunku poszerzenia dostępności rozwiązań mObywatela dla cudzoziemców.

Warto zaznaczyć, że rozwój technologii cyfrowych i hybrydowych może tylko zwiększyć ryzyko gettoizacji. Model integracji rozproszonej (też Ad. 2.3) jest elementem polityki ludnościowej i nie może zostać zrealizowany bez radykalnych zmian legislacyjnych. Ponadto RDPP zwraca uwagę, że w tym punkcie są mylne przyczyny i skutki – właśnie przez to, że w dużych miastach istnieje ryzyko gettoizacji, tam działania integracyjne są bardziej potrzebne.

Ad 3.1. Strategia nie precyzuje modelu finansowania organizacji i finansowania kursów językowych (oprócz pomysłu dotyczącego koordynacji przez Instytut Rozwoju Języka Polskiego im. świętego Maksymiliana Marii Kolbego). Konieczne jest uwzględnienie kwestii certyfikacji języka polskiego, która to procedura obecnie jest długotrwała i ciężko dostępna – miejsca na egzaminy kończą się błyskawicznie oraz nie każdy kurs kończy się możliwością przystąpienia do egzaminu.

Jako że potwierdzenie znajomości języka jest podstawą dostępu do stałego pobytu i dostępu do części wsparcia, warto zastanowić się nad reformą, która np. pozwoli na uczestnictwo w studiach lub w pracy w administracji osobom, które ukończyły szkoły policealne w języku polskim.

Ad. 3.2. Czytamy o „obowiązkowych kursach obywatelskich jako warunku dalszego wsparcia integracyjnego”. Nie jest jasne, których dokładnie elementów wsparcia integracyjnego ma odmówić państwo migrantowi, skoro ten nie zechce uczestniczyć w kursach z edukacji obywatelskiej? Wydaje się, że warto zachować już istniejący model, w którym bezpłatne lub niskopłatne kursy językowe łączy się z edukacją obywatelską.

Ad. 3.3 W tym punkcie czytamy, że „aktywność zawodowa cudzoziemców jest jednym z kluczowych mierników skuteczności polityki integracyjnej”, co jednak nie odpowiada rzeczywistości. Większość cudzoziemców przed 2022 rokiem dostosowała prawo pobytu w celu wykonywania pracy i nic nie wskazuje na to, że Polska nie wróci do tej normy w ciągu najbliższych lat. Wśród ukraińskich migrantów przedwojennych wskaźnik zatrudnienia wynosi 98%, jednak to wcale nie znaczy, że są oni dobrze zintegrowani. Z drugiej strony należy pamiętać, że jednostką gospodarującą jest gospodarstwo domowe, a nie osoba – więc nie zaleca się wymagać aktywności zawodowej od wszystkich członków gospodarstwa domowego, zwłaszcza że sytuacja różnych członków rodziny może się zmieniać z upływem czasu.

Rada zaleca uwzględnienie osób z niepełnosprawnością w procesach aktywizacyjnych, zwłaszcza w ramach środków PFRON.

Warto również podkreślić działania dotyczące zatrzymania w Polsce osób utalentowanych lub korzystających z programów typu Erasmus oraz objąć wsparciem integracyjnym ekspatów.

Ad 3.4. Należy też zaplanować nowe formy wsparcia dla dzieci i młodzieży z doświadczeniem migracji, w tym dotyczących bullingu i/lub wsparcia w zakresie traumy. W planowanych zapisach to działanie jest przypisane poradniom pedagogiczno-psychologicznym, które już teraz mają taką możliwość, jednak nie posiadają zasobów zarówno kadrowych ani finansowych do prowadzenia tego typu działań. W szczególności potrzebne jest również ponowne rozważenie kwestii umożliwienia osobom obcojęzycznym prowadzenia wsparcia psychologicznego i uznania ich kwalifikacji.

Ponadto niezbędne jest zaplanowanie wsparcia dla tych grup również poza systemem szkolnym poprzez organizacje pozarządowe, które prowadziły dużą część tych działań. W tej części „Dostęp do edukacji” brakuje wzmianki o prawie do pielęgnowania swojej odrębności kulturowej i narodowej (na przykład organizacje tzw. szkół sobotnich) oraz o równych możliwościach dostępu do uczelni wyższych dla wszystkich absolwentów polskich szkół, niezależnie od obywatelstwa.

Ad 3.5 Doceniając kierunek zmian, należy zauważyć, że zaplanowane działania, takie jak szkolenia dla personelu medycznego czy standaryzacja formularzy, stanowią solidną bazę dla poprawy dostępności usług zdrowotnych, jednak bez zapewnienia dostępu do

usług zdrowotnych grupom szczególnie wrażliwym nie będzie możliwe osiągnięcie wspomnianej w Strategii integracji zdrowotnej cudzoziemców, która zmniejsza ryzyko napięć społecznych i przyczynia się do zdrowszego, bardziej spójnego społeczeństwa. Dotyczy to w szczególności braku uprawnień zdrowotnych dla części grup szczególnie wrażliwych, zwłaszcza legalnie przebywających w Polsce seniorów bez prawa do emerytury.

Chcielibyśmy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 35 karty praw podstawowych „Każdy ma prawo dostępu do profilaktycznej opieki zdrowotnej i prawo do korzystania z leczenia na warunkach ustanowionych w ustawodawstwach i praktykach krajowych. Przy określaniu i realizowaniu wszystkich polityk i działań Unii zapewnia się wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego.”

Ad. 3.5 w sprawie zdrowia psychicznego należy przypomnieć o rozwiązaniach specustawy ukraińskiej dotyczących psychologów ukraińskich, którzy mogli świadczyć usługi swoim współobywatelom i warto rozważyć rozszerzenie takiej możliwości na wszystkich cudzoziemców.

RDPP podkreśla, że należy rozróżniać dostęp do usług medycznych i zdrowotną politykę państwa. Walka z chorobami zakaźnymi, chorobami społecznymi (uzależnienia), psychicznymi, nowotworami i chorobami skutkującymi utratą zdolności do pracy należy do polityki zdrowotnej i nie powinna zakładać ograniczeń ze względu na obywatelstwo.

Ad mierniki integracji. Wskaźniki dotyczące aktywności społecznej – warto dodać wskaźnik dotyczący liczby osób z obcym obywatelstwem zasiadających w zarządach organizacji pozarządowych oraz w przedsiębiorstwach – źródło danych CRBR.

§12

Konsultacje i dalszy tryb prac nad Strategią integracyjną

Rada Działalności Pożytku Publicznego docenia proces prekonsultacji Strategii i jednocześnie podkreśla znaczenie przejrzystości procesu konsultacji oraz jasnego określenia sposobu wykorzystania zgłoszonych uwag.

Rada deklaruje gotowość do dalszego udziału w pracach nad Strategią Integracyjną Polski oraz do współpracy z instytucjami publicznymi i partnerami społecznymi.

Jednocześnie RDPP zwraca uwagę na potrzebę konsultacji ustawowych na etapie procedowania projektu „Strategii Integracji Polski na lata 2026-2035” przez KPRM.

§13

Niniejszą uchwałę należy przekazać Departamentowi Integracji Społecznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

§14

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Współprzewodniczący
Rady Działalności Pożytku Publicznego
Michał Braun
Maciej Kunysz